

**A Kúria
mint másodfokú bíróság**

végzése

Az ügy száma: Fpkf.III.30.030/2026/2. szám

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

A kérelmező: kérelmező¹

A kérelmező képviselője: Dr. Szabó István Ügyvédi Iroda cím¹

Az adós: adós¹

Az adós képviselője: Ignoramus Pénzügyi Tanácsadó és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság cím²

Az eljárás tárgya: felszámolási eljárás

A fellebbezést benyújtó fél: kérelmező

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Pécsi Ítéltábla Fpkf.IV.45.139/2025/2.

Rendelkező rész

A Kúria az ítéletábra végzését helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a kérelmező 30.000 (harmincezer) forint szükségtelenül megfizetett fellebbezési illeték visszatérítését kérheti az adóhatóságtól.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felszámoló a 2014. január 9-ai kezdő időponttal indult felszámolási eljárásban az adós tulajdonában álló, cím3 számú ingatlanokra vonatkozóan árverési hirdetményt tett közzé, amelyre egyedül az I. Kft. vevő (a továbbiakban: kérelmező) nyújtott be ajánlatot. Az érvényes árverés eredményeként a felszámoló a kérelmezővel 2025. május 14-én adásvételi szerződést kötött a három ingatlanra.

[2] A kérelmező 2025. október 15. napján kérelmet terjesztett elő a megkötött adásvételi szerződések bírósági módosítása iránt azzal, hogy a bíróság az adásvételi szerződésekben foglalt fizetési feltételektől eltérő teljesítést hagyjon jóvá.

[3] A Szekszárdi Törvényszék a 13.Fpk.16/2015/312. számú végzésével a kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 176.§ (1) bekezdés b) pontja alapján visszautasította arra hivatkozással, hogy a megkötött adásvételi szerződés módosítására a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:192. §-a szerint kerülhet sor, a felszámolási eljárásban a kérelemben foglaltak teljesítésére alapot adó eljárásjogi rendelkezések nincsenek.

A fellebbezéssel támadott határozat

[4] A kérelmező fellebbezése folytán eljáró Pécsi Ítéletábra a IV.Fpkf.45.139/2025/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését az I. Korlátolt Felelősségű Társaság 311. sorszám alatt előterjesztett kérelmét elutasító végzésnek tekintette, és a végzéssel szemben

előterjesztett fellebbezést a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 237. §- alapján hivatalból elutasította.

[5] Határozatának indokolásában mindenekelőtt leszögezte, hogy a jelen felszámolási eljárásban alkalmazandó régi Pp. 233. § (3) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek az eljárás folyamán hozott végzések ellen, kivéve a perköltségben vagy pénzbírságban marasztaló végzéseket, valamint azokat a végzéseket, amelyekkel szemben a törvény a fellebbezést külön megengedi.

[6] Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság a benyújtott kérelmet – azzal, hogy azt mondta ki, hogy a felszámolási eljárásban a kérelmet megalapozó eljárásjogi rendelkezés nincs – elbírálta, és azt alaptalannak találta, tévedett azonban abban a tekintetben, hogy a végzés ellen fellebbezési jogot biztosított. Az előterjesztett kérelem alapján hangsúlyozta, hogy az a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) ilyen irányú rendelkezése hiányában nem minősül nemperes eljárást megindító beadványnak, arra semmilyen szempontból nem lehet a keresetlevélre vonatkozó szabályokat alkalmazni, ezért a kérelem elutasítása sem minősül eljárást befejező határozatnak, amely ellen a régi Pp. 233. § (1) bekezdésének főszabálya szerint fellebbezésnek volna helye. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság végzése ezért eljárás folyamán hozott végzésnek minősül, amely ellen fellebbezési jogot sem a régi Pp., sem a Cstv. nem biztosít, mivel ez utóbbi sem az adásvételi szerződés módosításának, sem a felszámolói nyilatkozat jóváhagyásának jogintézményét – és az ilyen irányú kérelmeket – nem ismeri és nem is szabályozza.

A fellebbezés

[7] Az ítéletábra végzése ellen a kérelmező fellebbezést terjesztett elő, amelyben elsődlegesen a végzés megváltoztatását és a kérelmének akként történő helyt adást kérte, hogy a Kúria az adós felszámolója által meghirdetett pályázat eredményeképpen a három ingatlanra 2025. május 14. napján megkötött adásvételi szerződésben foglalt fizetési feltételektől eltérő teljesítést hagyjon jóvá. Másodlagosan a végzés hatályon kívül helyezését és az ítéletábra új eljárásra és új határozat hozatalára, mégpedig az elsőfokú eljárásban előterjesztett kérelme szerinti határozat hozatalára utasítását kérte.

[8] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ügyben jelentős tényeket a felek tényállításainak és a perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése során tévesen mérlegelte. Kifejtette, hogy a Szekszárdi Törvényszék 13.Fpk.16/2015/312. számú végzésével szemben volt jogi lehetősége a fellebbezés benyújtására, jelen ügyben ugyanis nem az adásvételi szerződés módosítása iránti kérelmet, hanem a felszámolónak a tartalma szerint a bevételek, kiadások alakulásáról szóló kimutatásként és a hitelezők részbeni kielégítésének sorrendjét és összegét tartalmazó részleges vagyonfelosztási javaslatként értelmezhető nyilatkozata jóváhagyását kérte.

[9] Hivatkozása szerint a felszámolónak lehetősége van közbenső mérleg készítése nélkül is a felszámolási költségekről készített kimutatást és a hitelezők részbeni kielégítésének sorrendjét és összegét tartalmazó részleges vagyonfelosztási javaslatot közölni.

Ennek jóváhagyására irányult a kérelmező kérelme. Mivel a bíróság a részleges vagyonfelosztási javaslatot nem hagyta jóvá (holott erre eljárásjogilag lehetősége lett volna), e döntésével szemben a kérelmezőt a Cstv. 50. § (6) bekezdése alapján fellebbezési jog illeti meg. Megjegyezte, hogy az ügyben az érintett adásvételi szerződések megkötésének időpontjára tekintettel nem a régi Pp., hanem a Pp. szabályait kell alkalmazni, e körben utalt a Pp. 630. § (1) bekezdésére.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[10] A Kúria a fellebbezést a régi Pp. 233/A. § alapján bírálta el, és az alábbiak szerint nem találta alaposnak.

[11] A jelen felszámolási eljárásban az adós felszámolásának elrendelésére irányuló kérelem benyújtásának időpontjára figyelemmel a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 15. § (2) bekezdés b) pontja alapján háttérszabályként a Cstv. 6. § (3) bekezdése folytán a régi Pp. rendelkezéseit kell alkalmazni. Ezen nem változtat az sem, hogy a felszámolási eljárás a Pp. hatálybalépésekor még nem fejeződött be, és a felszámoló ezután is tett intézkedéseket, kötött szerződéseket.

[12] A régi Pp. 233. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az elsőfokú bíróság határozata ellen – amennyiben törvény nem zárja ki – fellebbezésnek van helye. Ezen felül a régi Pp. 233/A. §-a értelmében fellebbezéssel támadható az a másodfokú eljárásban hozott végzés is, amellyel szemben az elsőfokú eljárás szabályai szerint fellebbezésnek lenne helye, továbbá a másodfokú eljárásban hozott, a fellebbezést hivatalból elutasító végzés. A régi Pp. 233. § (3) bekezdésének b) pontja azonban kizárja a fellebbezéssel támadható határozatok közül az eljárás folyamán hozott végzéseket, a perköltségben vagy pénzbírságban marasztaló végzések, valamint azon végzések kivételével, amelyekkel szemben a törvény a fellebbezést külön megengedi.

[13] A kérelmező a fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a 2025. október 15-én előterjesztett kérelmében a felszámoló – tartalma szerint vagyonfelosztási javaslatként értelmezhető – nyilatkozatának jóváhagyását kérte, ezért a bíróság e körben hozott végzése ellen a Cstv. 50. § (6) bekezdése alapján helye van fellebbezésnek.

[14] A Kúria ezzel kapcsolatban leszögezi, hogy a benyújtott kérelem – amint az a tartalma alapján egyértelműen megállapítható – nem minősül a felszámoló által beterjesztett közbenső mérlegben szereplő vagyonfelosztási javaslat jóváhagyására irányuló kérelemnek; az a kérelmezőnek az adásvételi szerződésekben foglalt fizetési feltételektől eltérő teljesítés jóváhagyására irányuló kérelme, amelyhez mellékletként csatolta a felszámoló nyilatkozatát, a kérelemben előadottakhoz való előzetes hozzájáruló nyilatkozatként. A kérelemre tehát a Cstv. 50. § (5)-(6) bekezdéseiben foglaltak nem alkalmazhatók.

[15] Az ítéletábra ezért helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a kérelem a Cstv. ilyen irányú rendelkezésének hiányában nem minősül nemperes eljárást megindító beadványnak, így a kérelem elutasítása sem minősül eljárást befejező határozatnak, amely

ellen a régi Pp. 233. § (1) bekezdésének főszabálya szerint fellebbezésnek volna helye. A kérelmező fellebbezésével támadott 312. sorszámú határozat helyesen olyan, az eljárás folyamán hozott végzésnek tekinthető, amellyel szemben a törvény eltérő rendelkezésének hiányában fellebbezés nem terjeszthető elő [rég Pp. 233. § (3) bekezdés b) pont]. Ilyen eltérő rendelkezést pedig a kérelmező által előterjesztett kérelemmel kapcsolatban sem a Cstv., sem pedig a régi Pp. nem tartalmaz.

[16] Mindebből következően helytállóan döntött az ítéletábla az elsőfokú bíróság végzésével szemben kizárt fellebbezés elutasításáról, a Kúria ezért az ítéletábla végzését a régi Pp. 259. §-a folytán alkalmazandó 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

[17] A kérelmező 30.000 forint fellebbezési illetéket fizetett meg. A fellebbezési eljárás azonban az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja szerint illetékmentes, ezért a kérelmező a 30.000 forint szükségtelenül megfizetett eljárási illeték visszatérítését kérheti az adóhatóságtól. A Kúria erről az adóhatóságot határozata egy példánya megküldésével az elsőfokú bíróság útján értesíti [Itv. 80. § (1) bekezdés i) pont, 81. § (2) bekezdés, 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet]. A Kúria tájékoztatja a kérelmezőt, hogy az illeték visszatérítése iránt az adóhatósághoz kérelmet kell előterjesztenie.

[18] A végzés elleni felülvizsgálatot a régi Pp. 271.§ (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

A döntés elvi tartalma

[19] A régi Pp. alkalmazásában az eljárás folyamán hozott végzések ellen főszabály szerint nincs helye fellebbezésnek.

Budapest, 2026. február 24.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró